

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

judcători – Nicolae Gordilă și Constantin Alerguș,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Ghenadie Eremciuc, împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 01 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2013, în cauza penală în privința lui,

Sobenin Victor Anatoli, născut la 09 mai 1991, originar și domiciliat în or. Bălți str. Independenței, 106 ap. 6.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Examinat în prima instanță: 11.01.2013-01.02. 2013*
2. *Examinat în instanța de apel: 25.02.2013-20.03.2013*
3. *Examinat în instanța de recurs: 11.06.2013-17.07.2013*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 01 februarie 2013, Sobenin Victor Anatoli, a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), e) Cod penal, la 4 ani închisoare. Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Potrivit sentinței, s-a stabilit că, la 22 noiembrie 2012, la ora 19²⁵, Sobenin V.A. împreună cu Rusu M., cu scopul sustragerii bunurilor ce aparțin altei persoane, fiind mascați cu cagule și înarmați cu un obiect metalic și o bîță din lemn asemănătoare cu un pistol, au intrat în magazinul "Alimentara", ce aparține ÎI „Macovețaia”, amplasat în mun. Bălți, str. Bulgară, 162, unde Sobenin V.A. a atacat vînzătoarea Gherman V., amenințînd-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea ultimei, a îndreptat pistolul asupra ei și a cerut bani, iar cet. Rusu M. a blocat ieșirea din magazin, însă după ce au observat, că vînzătoarea a reușit să apese butonul de alarmă, au fugit de la fața locului.

Astfel, acțiunile inculpatului Sobenin V.A. au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), e) Cod Penal - tâlhăria, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei

asemenea violențe, de două sau mai multe persoane, fiind mascați, cu aplicarea armei sau a altor obiecte folosite în calitate de armă.

Cauza a fost judecată în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-l condamna pe inculpat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), e) Cod Penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că, inculpatului pedeapsa penală i-a fost individualizată greșit, fiindu-i aplicată o pedeapsă în alte limite decât cele prevăzute de lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2013 a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Sobenin V.A. a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), e) Cod penal cu numirea pedepsei în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală – 5 ani. În baza art. 90 Cod penal executarea pedepsei a fost suspendată condiționat, cu termen de probă de 3 ani.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a concluzionat despre oportunitatea admiterii apelului, însă nu numai pe motivele invocate de apelant și nu în toate aspectele, ci și pe alte motive, ce revin din oficiu.

5.1 Instanța de apel a menționat că, atât în descriptivul sentinței, cât și în dispozitivul acesteia nu sînt indicate temeiurile legale pentru aplicarea unei pedepse, care este sub limita minimă a sancțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal, fapt ce a impus instanța de apel să intervină în sentință, în vederea înlăturării acestor erori. Faptul, că numai în motivare s-a vorbit despre examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală și s-a indicat un șir de circumstanțe atenuante, nu este suficient pentru adoptarea unei sentințe în sensul respectiv, or, descriptivul trebuie să conțină motivația soluției, cu trimiterea la cadrul legal aplicat. Cu atât mai mult este inadmisibil un dispozitiv al sentinței cu o atare expunere, întrucât ceea ce se execută dintr-o hotărâre este numai dispozitivul hotărârii și ca urmare, în acest dispozitiv era obligatoriu să se facă referire expresă la prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel fiind justificată respectiv și mărimea pedepsei stabilite.

5.2 Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a luat în considerație prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social sporit al infracțiunii, de modul în care s-a acționat, de faptul că inculpatul este de o vîrstă fragedă, a crescut și educat într-o familie incompletă vulnerabilă, fiind fără tată, cu mamă invalidă din copilărie de gradul II, bunica de o vîrstă înaintată, anterior nu a fost condamnat, în cazul respectiv fiind determinat la infracțiune de altă persoană, cu trecut penal.

De asemenea a luat în considerație faptul că inculpatul, a recunoscut vina sa deplin, și-a exprimat căința sinceră în cele comise, a contribuit la descoperirea

infracțiunii, inclusiv prin acceptarea procedurii judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

S-a ținut cont și de poziția părții vătămate în cauză, care atît în cadrul ședinței instanței de fond, cît și al celei de apel, a solicitat de a se acorda celui vinovat posibilitate de a se corecta fără a-l izola de societate.

Instanța de apel a considerat că solicitarea procurorului despre necesitatea aplicării inculpatului unei pedepse reale cu închisoare, în limita termenilor prevăzuți de sancțiunea legii respective, nu au fost justificate prin nimic, iar scopul legii penale va fi atins aplicînd prevederile art. 90 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de procuror, care solicită în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În recursul său, procurorul a invocat că:

- hotărîrea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar concluziile expuse în ea nu corespund circumstanțelor cauzei, probele administrate în cadrul ședințelor instanțelor judecătorești dovedesc vinovăția lui Sobenin V.A. în comiterea infracțiunilor imputate;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, indicînd că același complet a instanței de apel și în aceeași zi îl condamnă pe inculpat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), e) Cod penal la pedeapsă condiționată, prevăzută de art. 90 Cod penal, iar altă persoană în alt caz este condamnată pentru o infracțiune mai blîndă, prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executare reală. Astfel, consideră că nu este echitate între pedeapsă și fapta comisă, iar pedeapsa aplicată inculpatului Sobenin V.A., contravine prevederilor art. 2 alin. (2) Cod penal și anume nu va fi atins scopul legii penale - prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

7.1 Procurorul invocă în recursul său prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și anume că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: în cazul când hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, în opinia instanței de recurs aceste temeuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de procuror, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent, iar instanța de apel respectînd prevederile art. art. 414 - 418 Cod de procedură penală, în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, motivîndu-și soluția, care nu contrazice cu dispozitivul hotărîrii sale.

Instanța de recurs statuează că, cauza dată a fost judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală – pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și însuși procurorul în concluziile sale scrise în cadrul instanței de fond a solicitat de a-i stabili o pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal cu suspendare condiționată.

Colegiul reține că, sancțiunea infracțiunii prevăzută de alin. (2) art. 188 Cod penal, la momentul săvârșirii infracțiunii de către inculpat, prevedea de la 6 la 10 ani închisoare, iar potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal aceasta se consideră ca infracțiune gravă.

Prin urmare, dispozițiile art. 90 Cod penal nu interzic condamnarea cu suspendarea executării pedepsei, dacă infracțiunea săvârșită nu este una deosebit de gravă sau excepțional de gravă, precum și în cazul recidivei sau nu sunt alte impedimente pentru a fi aplicată.

Totodată, instanța de recurs menționează că, în conformitate cu alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Analizând sintagma „*limitelor de pedeapsă prevăzută de lege*” deducem că legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximum și din minimum prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

Astfel în cauza dată, prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă cu o treime se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă sub formă de închisoare, care este de la 4 - la 6 ani 8 luni. Astfel, instanța de judecată, după caz, nu va putea stabili o pedeapsă mai mare de 6 ani 8 luni închisoare în baza art. 188 alin. (2) Cod penal, or, în speță, instanța de apel a stabilit inculpatului pedeapsă 5 ani închisoare.

Colegiul penal, consideră că instanța de fond și instanța de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului Sobenin V.A. în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. În acest sens instanța de apel, și-a argumentat poziția cu privire la aplicarea art. 90 Cod penală în privința inculpatului, reflectată în pct. 5.2 a prezentei decizii, deci Colegiul conchide că pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Instanța de recurs, referitor la comparația invocată de recurent, între pedeapsa în cauză aplicată inculpatului, cu altă pedeapsă aplicată altei persoane chiar și pe art. 187 Cod penal – ca infracțiune mai blândă, consideră că nu este utilă, deoarece individualizarea pedepsei se face pentru fiecare caz, fiecare faptă și persoană separat.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că, instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu temeiurile invocate de recurent, iar concluziile instanțelor conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și individualizată pedeapsa inculpatului Sobenin V.A. și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivel Curții de Apel Bălți, Ghenadie Eremciuc, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 01 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2013, în cauza penală în privința lui **Sobenin Victor Anatoli**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 iulie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Constantin Gurschi
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Constantin Alerguș

Copia corespunde originalului
Judecător:

Nicolae Gordilă

Președinte:

Constantin Gurschi

Judecători:

Nicolae Gordilă

Constantin Alerguș